

enthousiasme voor wat hem ter harte ging herinnerden toch aan een zekere Franse geestesgesteldheid. Bovendien bracht zijn beroep hem, als lid van de wijnfirma De Groot en Bonke, geregeld in Frankrijk. Hij leerde gedurende talloze lezingen de Rotterdamers met welke eerbiedige zorgen de wijn moest worden behandeld en gedronken. Hij was de vakkundige pleitbezorger van vooral de 'mooie' Franse crûs.

Maar een bepaald populaire figuur werd hij in sportkringen. Hij was in zijn vrije tijd een ook alweer vurig sportsman en diende allereerst de zwemsport waarin hij als polozwemmer een hoge top bereikte. Later onderscheidde hij zich als trainer en coach van de 'Sportvereniging Hillegersberg' die over het 'Zwarte Plasje' beschikte. Voor die vereniging heeft hij letterlijk alles gedaan. Zelfs de naam 'Zwarte Plasje' heeft hij uitgedacht en die is nu officieel aangenomen.

Hij veredelde de zwemkunst toen hij in Utrecht een gracht overstak met een pontje dat omsloeg. Toen hij nat op de kant stond en men hem een jas wilde omgooien, zei hij: 'Ik zie daar nog een man in het water liggen die het moeilijk heeft. Die zal ik nog even gaan halen'. Hij heeft die man 'even' het leven gered en er nooit één woord over gesproken. Want zó was Guus.

Behalve als wijnhandelaar, zwemmer en feestredenaar had Tor-doir nog een vierde facet: hij schreef een zeer vlot Nederlands. En toen legde ook de journalistiek beslag op hem. Hij was van de sportredacteur A. H. M. Meerum Terwogt van de Nieuwe Rotterdamse Courant de deskundige voor alles wat het zwemmen betrof en het is niet overdreven te zeggen dat zijn journalistieke werkzaamheid op zwemgebied gedurende Olympische Spelen een professioneel niveau bereikte. Gelijktijdig schreef hij in het blad 'De Wijn', onder het pseudoniem 'Oncle Gustave', allersmakelijkste artikelen over het goede glas wijn aan tafel. En als ook alweer voortreffelijk schaatser zong hij 's winters in de N.R.C. de lof van Thialf en propageerde hij de tochten over onze binnenwateren.

Het voetbal had eveneens, zestig jaar lang, zijn grote belangstelling, in het bijzonder dat van de R.V. en A.V. Sparta. Zonder zelf actief voetballer te zijn geweest behoorde hij gedurende korte tijd tot het bestuur van die vereniging. Tientallen jaren lang schreef hij ook in het clubblad van Sparta beschouwingen over de voetbal-sport die meermalen in de grote Rotterdamse pers werden geciteerd.